

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

20 juin 2006

PROJET DE LOI

**réformant le Conseil d'État et créant un
Conseil du Contentieux des Etrangers**

AMENDEMENTS

N° 10 DE M. DRÈZE

Art. 6

Supprimer le 4°.

JUSTIFICATION

La disposition critiquée prévoit un arrêté royal dans lequel seront énumérés les cas où après qu'il soit statué par arrêté interlocutoire sur la demande en suspension, l'auditeur en charge du dossier ne doit pas établir de nouveau rapport. L'arrêté royal prévoit aussi les règles à suivre à cet égard.

Il s'agit d'une disposition inutile en ce que les lois coordonnées permettent déjà actuellement au membre de l'auditorat de rédiger un rapport sommaire renvoyant aux considérations de l'arrêt en suspension. En effet, cette disposition en projet complique la procédure alors que l'économie de temps de travail qu'elle prévoit est en réalité réduite à néant.

Documents précédents :

Doc 51 **2479/ (2005/2006)** :

001 : Projet de loi.

002 : Annexes.

003 et 004: Amendements.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

20 juni 2006

WETSONTWERP

**tot hervorming van de Raad van State en
tot oprichting van een Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen**

AMENDEMENTEN

Nr. 10 VAN DE HEER DRÈZE

Art. 6

Het 4° weglaten.

VERANTWOORDING

Deze bepaling voorziet in een koninklijk besluit waarin de gevallen worden genoemd waarvoor, nadat bij tussenarrest over de vordering tot schorsing werd beslecht, de met het dossier belaste auditeur geen nieuw verslag moet opstellen. Het koninklijk besluit bepaalt ook de nadere regels ter zake.

Het betreft een nutteloze bepaling aangezien de gecoördineerde wetten nu al een lid van het Auditoraat toestaan om een summier verslag op te stellen waarin hij verwijst naar de overwegingen van het schorsingsarrest. Deze ontworpen bepaling maakt de procedure inderdaad ingewikkelder terwijl de ermee beoogde tijdwinst in werkelijkheid nihil is.

Voorgaande documenten :

Doc 51 **2479/ (2005/2006)** :

001 : Wetsontwerp.

002 : Bijlagen.

003 en 004: Amendementen.

N° 11 DE M. DRÈZE

Art. 8

Au § 2, alinéa 3, de l'article 20 proposé, remplacer les mots «une violation de la loi» par les mots «une question de droit de principe».

JUSTIFICATION

L'article 20 en projet prévoit une procédure d'admission en cassation pour tous les recours en cassation introduits (la procédure dite de filtrage). Cette procédure d'admission préliminaire à l'accès au recours en cassation permet au Conseil d'État d'autoriser ou non le justiciable à saisir cette juridiction de l'affaire.

Cette procédure d'admission est organisée sous la forme d'un «filtre des pourvois en cassation» introduits auprès du Conseil d'État, sur la base duquel ce dernier peut, suivant une procédure raccourcie et accélérée, rejeter ou déclarer non admissible sur base d'une motivation succincte chaque pourvoi introduit. Cela implique que chaque requérant peut introduire un tel pourvoi et que le Conseil d'État est saisi de ce pourvoi, à tout le moins jusqu'au moment où le Conseil adopte une décision en ce qui concerne la procédure d'admission.

Une procédure de filtrage efficace requiert néanmoins des critères précis et sélectifs. Il s'agit d'une condition essentielle à son bon fonctionnement. La procédure de filtrage est nécessaire pour respecter les obligations internationales qui lient la Belgique, notamment au regard du droit à un recours juridictionnel effectif.

Cette procédure de filtrage est en effet un des moyens devant contribuer largement à éliminer et à maîtriser l'arriéré, tant du contentieux général, que de celui des étrangers. Afin d'atteindre cet objectif, il est nécessaire que les conditions d'admission, fixées en fonction de celui-ci, soient formulées en des termes répondant aux critères de précision et de clarté tel que l'invoque dans son avis le Conseil d'État.

Or les critères indiqués par l'article 8 en projet sont trop peu sélectifs et risquent d'empêcher la procédure de filtrage d'atteindre son objectif d'élimination et de maîtrise de l'arriéré.

L'amendement a donc pour objet de proposer de supprimer le critère de la violation de la loi en ce qu'il manque totalement de précision et de le remplacer par le critère de la question de droit de principe plus précis.

Nr. 11 VAN DE HEER DRÈZE

Art. 8

In § 2, derde lid, van het ontworpen artikel 20, de woorden «een schending van de wet» vervangen door de woorden «een principiële rechtsvraag».

VERANTWOORDING

Het ontworpen artikel 20 voorziet in een toelatingsprocedure in cassatie voor alle cassatieberoepen die aanhangig worden gemaakt (de zogenaamde filter- of zeefprocedure). Deze toelatingsprocedure is een preliminaire procedure voor de toegang tot het cassatieberoep, waarin de Raad van State de rechtzoekende al dan niet toestaat de zaak bij dat rechtscollege aanhangig te maken.

Die toelatingsprocedure wordt georganiseerd in de vorm van «het zeven van de bij de Raad van State ingestelde voorzieningen in cassatie», op grond waarvan de Raad van State, volgens een verkorte en versnelde procedure, elke ingestelde vordering kan afwijzen of niet-toelaatbaar verklaren op grond van een summier motivering. Dit heeft tot gevolg dat elke verzoeker een zodanige voorziening mag instellen en dat deze voorziening in rechte hangende is bij de Raad van State, op zijn minst totdat de Raad een beslissing neemt op het niveau van de toelatingsprocedure.

Opdat de filterprocedure efficiënt kan zijn, moeten de criteria echter ook duidelijk en selectief zijn. Dit is een essentiële voorwaarde voor het goed functioneren ervan. De filterprocedure is noodzakelijk om de internationale verplichtingen van België in acht te nemen, met name in verband met het recht op een daadwerkelijk rechterlijk beroep.

Deze filterprocedure is immers één van de middelen die er in grote mate moeten toe bijdragen om de achterstand in zowel het algemene als in het vreemdelingencontentieux weg te werken en te beheersen. Om dit doel te bereiken, is vereist dat de toelatingsvoorwaarden, die op grond daarvan worden vastgesteld, worden geformuleerd in bewoordingen die voldoen aan de eisen ter zake van nauwkeurigheid en duidelijkheid, zoals de Raad van State stelt in zijn advies.

De in het ontworpen artikel 8 genoemde criteria zijn echter te weinig selectief en dreigen te verhinderen dat de filterprocedure de erdoor nagestreefde doelstellingen van wegwerking en beheersing van de achterstand bereikt.

Het amendement strekt dus tot de weglating van het criterium van de schending van de wet omdat het elke nauwkeurigheid mist, en tot de vervanging ervan door het meer precieze criterium van de principiële rechtsvraag.

N° 12 DE M. DRÈZE

Art. 12

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Cette disposition est inutile en ce qu'elle tend à permettre à la chambre, après avoir statué sur les conclusions du rapport, à demander, par un arrêt, à l'auditeur la rédaction d'un rapport complémentaire. Cette possibilité est déjà prévue dans l'article 24, alinéa 2, actuel des lois coordonnées. En ce qu'il entend en outre permettre à la chambre dans son arrêt de réouverture des débats d'inviter l'auditeur à examiner une exception ou un moyen précis ou tous les moyens, l'article 12 préjuge des résultats de l'instruction complémentaire que l'auditeur accomplira après la réouverture des débats. Cette disposition est de nature à alourdir inutilement le travail de l'auditeur et, dans certains cas, à ralentir le cours de la procédure, par exemple, en cas de survenance d'une

N° 13 DE M. DRÈZE

Art. 33

Supprimer cette article.

JUSTIFICATION

L'article 33, en projet, détermine les affaires que les membres de l'Auditorat doivent traiter par priorité. Il s'agit d'un exemple de «surréglementation». En ce qui concerne la fixation des priorités, il convient, en effet, de faire confiance aux chefs de corps.

Cette disposition semble en outre peu praticable lorsqu'elle vise les recours qui n'exigent que des débats succincts. Cette conclusion ne pourra en effet être tirée qu'après analyse du dossier, si bien que celui qui ne répondrait pas à ce critère devrait être examiné deux fois, ce qui est contraire à l'objectif poursuivi d'accélérer l'instruction.

En outre cette disposition ne peut viser les recours qui font également l'objet d'une demande de suspension, ceux-ci se voyant appliquer des procédures particulières. L'exposé des motifs 108 mentionne à tort que les recours en cassation déclarés admissibles «sont empreints d'illégalité». Le fait de déclarer admissible un recours en cassation implique seulement que la décision concernée n'est pas encore définitive puisque la légalité de celle-ci est toujours en cause.

Nr. 12 VAN DE HEER DRÈZE

Art. 12

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Deze bepaling is overbodig voor zover ze ertoe strekt de kamer de mogelijkheid te bieden om, nadat ze bij wege van arrest uitspraak heeft gedaan over de conclusie van de auditeur in zijn verslag, de auditeur te vragen een aanvullend verslag op te maken. Die mogelijkheid ligt reeds vervat in het huidige artikel 24, tweede lid, van de gecoördineerde wetten. Doordat artikel 12 bovendien de kamer de mogelijkheid wil bieden in haar arrest waarbij ze de debatten heropent, de auditeur te vragen een bepaalde exceptie of een bepaald middel te onderzoeken, of alle middelen te onderzoeken, loopt het vooruit op de resultaten van het aanvullende onderzoek dat de auditeur zal voeren na de heropening van de debatten. Die bepaling kan het werk van de auditeur onnodig verzwaren en in sommige gevallen het verloop van de procedure vertragen, bijvoorbeeld in het geval dat een nieuwe grond van niet-ontvankelijkheid opduikt.

Nr. 13 VAN DE HEER DRÈZE

Art. 33

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

In het ontworpen artikel 33 wordt bepaald welke zaken door de leden van het Auditoraat bij voorrang dienen te worden behandeld. Dit is een voorbeeld van «overregulering». Men dient immers vertrouwen te stellen in de korpschefs wat het bepalen van de prioriteiten betreft.

Deze bepaling lijkt bovendien niet erg werkbaar te zijn indien ze slaat op beroepen waarvoor enkel korte debatten nodig zijn. Die conclusie kan immers pas worden getrokken na onderzoek van het dossier, zodat het dossier dat niet aan dat criterium zou beantwoorden twee keer onderzocht moet worden, wat in strijd is met het beoogde doel om het onderzoek sneller te laten verlopen.

Daarenboven kan deze bepaling niet slaan op beroepen met betrekking tot welke ook een vordering tot schorsing is ingesteld, aangezien daarop bijzondere procedures van toepassing zijn. De memorie van toelichting stelt ten onrechte dat de toelaatbaar verklaarde cassatieberoepen «een grote kiem van onwettigheid in zich dragen». Het toelaatbaar verklaren van een cassatieberoep houdt enkel in dat de desbetreffende beslissing nog niet definitief is aangezien de wettelijkheid ervan nog in het geding is.

Par ailleurs, l'on n'aperçoit pas comment cet ordre de priorité pourrait être combiné avec les dispositions qui prévoient des délais spécifiques dans le cadre de procédures particulières.

N° 14 DE M. DRÈZE

Art. 45

Au 1°, supprimer l'alinéa 2 proposé.

JUSTIFICATION

L'article 87, alinéa 6, en projet, détermine les affaires que la section d'administration doit traiter par priorité. Ceci apparaît à nouveau comme un exemple de «surréglementation». Il convient de faire confiance aux chefs de corps en ce qui concerne la fixation de la liste des priorités.

N° 15 DE M. DRÈZE

Art. 53

Compléter l'article 104/1 proposé par l'alinéa suivant:

«Le Service de santé administratif qui fait partie de l'Administration de l'expertise médicale certifie si le titulaire de fonction présente une infirmité grave et permanente».

JUSTIFICATION

L'article 53 du projet de loi insère un article 104/1, nouveau, dans les lois coordonnées pour les titulaires de fonction qui ne sont plus à même de remplir leur fonction en raison d'une «infirmité grave et permanente» et qui n'ont pas demandé leur mise à la retraite. Ils peuvent faire l'objet d'un avertissement de la part du premier président 115.

L'article 53 ne prévoit néanmoins pas qui peut/doit estimer si le titulaire de fonction souffre d'une «infirmité grave et permanente». Ni le premier président, ni l'auditeur général n'ayant les compétences requises en la matière, l'article 104/1 en projet doit déterminer qui dispose de l'expertise médicale nécessaire sur ce point 116.

Bovendien is niet duidelijk hoe die orde van voorrang te rijmen valt met de bepalingen die voorzien in specifieke termijnen in het kader van bijzondere procedures.

Nr. 14 VAN DE HEER DRÈZE

Art. 45

In het 1°, het tweede ontworpen lid weglaten.

VERANTWOORDING

In het ontworpen artikel 87, zesde lid, wordt bepaald welke zaken door de afdeling administratie bij voorrang dienen te worden behandeld. Dit lijkt eveneens een voorbeeld van «overregulering» te zijn. Wat betreft het bepalen van de prioriteitenlijst, moet men vertrouwen stellen in de korpschefs.

Nr. 15 VAN DE HEER DRÈZE

Art. 53

Het ontworpen artikel 104/1 aanvullen als volgt:

«De Administratieve Gezondheidsdienst, die deel uitmaakt van het Bestuur van de Medische Expertise, bevestigt of de ambtsdrager aan een zware en blijvende gebrekkigheid lijdt.».

VERANTWOORDING

Artikel 53 van het wetsontwerp strekt tot invoeging, in de gecoördineerde wetten, van een artikel 104/1 (*nieuw*), dat betrekking heeft op de ambtsdragers die door een «zware en blijvende gebrekkigheid» niet meer in staat zijn hun ambt naar behoren te vervullen, en niet om hun pensionering hebben verzocht. Zij kunnen een waarschuwing krijgen van de eerste voorzitter.

Artikel 53 bepaalt evenwel niet wie mag/moet beoordelen of de ambtsdrager al dan niet aan een «zware en blijvende gebrekkigheid» lijdt. Aangezien noch de eerste voorzitter, noch de auditeur-generaal daartoe bevoegd is, ligt het in de bedoeling bij het ontworpen artikel 104/1 vast te stellen wie over de vereiste medische expertise op dat punt beschikt.

N° 16 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 70

A l'article 39/2, §1er, proposé, insérer entre le premier et le second alinéa, l'alinéa suivant:

«Lorsqu'il se prononce vis-à-vis des recours introduits à l'encontre des décisions du Commissaire général aux réfugiés, le Conseil dispose d'un pouvoir d'instruction et d'injonction lors de la constitution du dossier de la procédure».

JUSTIFICATION

D'après le commentaire de l'article 39/2, l'exercice de la compétence de pleine juridiction, en matière d'asile, «*se fait exclusivement sur la base du dossier de procédure – c'est à dire le dossier administratif sur lequel le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides s'est appuyé pour parvenir à la décision administrative contestée, ainsi que les pièces de la procédure*». Il est encore ajouté que le CCE n'a «*pas de compétence propre d'instruction. Il ne peut pas imposer ni à ses propres services, ni à des tiers, ni au CGRA de procéder à une instruction complémentaire*».

Or il n'est pas concevable que la nouvelle juridiction exerce pleinement ses compétences de pleine juridiction si elle ne dispose d'aucun pouvoir d'instruction et d'aucune liberté quant à la composition du dossier de la procédure, par rapport au dossier pré composé, et peut-être orienté, par l'administration. Il n'est pas normal, ni correct au regard de l'égalité des moyens, que l'une des parties à la procédure puisse, seule et sans pouvoir d'injonction laissé au juge, composer le dossier administratif.

N° 17 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 155

Au § 2, alinéa 2, de l'article 39/59 proposé, compléter la première phrase par les mots suivants:

«si le Conseil estime que l'absence n'est pas justifiée».

JUSTIFICATION

Le § 2 de la disposition en projet prévoit qu'en l'absence de comparution à l'audience du requérant, directement ou par le biais de son avocat, la requête est rejetée.

Nr. 16 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 70

In het ontworpen artikel 39/2, § 1, tussen het eerste en het tweede lid, een lid invoegen, luidende:

«Wanneer de Raad een uitspraak doet over de beroepen die zijn ingesteld tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen, beschikt hij over onderzoeks- en injunctiebevoegdheid bij het samenstellen van het rechtsplegingsdossier.».

VERANTWOORDING

Uit de commentaar op artikel 39/2 blijkt dat de uitoefening van de bevoegdheid van volle rechtsmacht, in asielzaken, uitsluitend geschiedt «op basis van het rechtsplegingsdossier – i.e. het administratief dossier waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich heeft gesteund om tot de aangevochten administratieve beslissing te komen, te samen met de procedurestukken (...)». Daar wordt nog aan toegevoegd dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen «geen eigen onderzoeksbevoegdheid» heeft. «Hij kan noch zijn administratie noch derden noch de CGVS opleggen een aanvullend onderzoek te doen.».

Het is evenwel ondenkbaar dat het nieuwe rechtscollege zijn bevoegdheid van volle rechtsmacht uitoefent wanneer het over geen enkele onderzoeksbevoegdheid of vrijheid beschikt om het rechtsplegingsdossier samen te stellen, ten aanzien van het reeds aangelegde, en misschien door de diensten aangestuurde dossier. Het is geenszins normaal noch correct ten aanzien van de gelijkheid van middelen, dat één van de bij de rechtspleging betrokken partijen in haar eentje, zonder dat de rechter injunctiebevoegdheid heeft, het administratief dossier zou mogen samenstellen.

Nr. 17 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 155

In het ontworpen artikel 39/59, § 2, tweede lid, de eerste zin aanvullen als volgt:

«, wanneer de Raad oordeelt dat de afwezigheid niet gerechtvaardigd is.».

VERANTWOORDING

Volgens paragraaf 2 van de ontworpen bepaling wordt het beroep verworpen wanneer de verzoekende partij niet op de terechtzitting verschijnt, noch in persoon, noch vertegenwoordigd door zijn advocaat.

Dans son avis, la section de législation du Conseil d'État avait fait observer que *«l'actuel article 57/17 de la loi du 15 décembre 1980 fait de la même exigence une simple possibilité de rejet. Comme la décision du Conseil du Contentieux des Etrangers n'est pas susceptible d'opposition (...), il conviendrait à tout le moins de permettre au Conseil de vérifier si l'absence n'est pas justifiée»*.

L'avant-projet n'a pas pour autant été modifié suite à cette observation. Le commentaire de l'article se contente de préciser que la sanction pourrait ne pas s'appliquer dans les cas très rares de force majeure, d'erreur invincible ou de cas fortuit.

Ainsi il est proposé de préciser que la demande est rejetée que si le Conseil estime que l'absence n'est pas justifiée.

N° 18 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 161

Aux alinéas 3 et 4 de l'article 39/65 proposé, supprimer les mots «les cas».

JUSTIFICATION

L'alinéa 3 de cette disposition en projet prévoit que les décisions du CCE *«sont accessibles au public dans les cas, la forme et selon les conditions fixées par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres»*.

Le commentaire invoque des motifs de protection des étrangers et précise que *«le gouvernement ne souhaite toutefois pas rendre les décisions du Conseil du Contentieux des Etrangers inconditionnellement accessibles au public»* et *«estime souhaitable de limiter ce droit d'accès, exercé au greffe»*. Cette pratique, déjà en cours au Conseil d'État actuellement, a pour effet que le site internet du Conseil d'État publie tous les arrêts rendus au contentieux administratif général mais seulement une petite sélection des arrêts rendus au contentieux des étrangers. Il en résulte un grave problème au niveau de l'égalité des moyens et un important déséquilibre entre les avocats de l'Office des Etrangers ou les membres du CGRA qui connaissent toute la jurisprudence, y compris la plus récente, et les avocats des requérants qui n'ont pas accès à cette documentation essentielle.

En pratique les difficultés liées à la sécurité des requérants peuvent être aisément contournées en demandant à un greffier de barrer les noms des requérants et éventuellement les quelques considérants de fait qui, dans certains arrêts, permettraient d'identifier trop aisément la personne concernée.

De afdeling wetgeving van de Raad van State had in haar advies de volgende opmerking gemaakt: *«In het huidige artikel 57/17 van de wet van 15 december 1980 levert datzelfde vereiste louter een mogelijkheid van verwerping op. Aangezien tegen de beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen verzet mogelijk is (...), zou de Raad op zijn minst de mogelijkheid moeten hebben om na te gaan of de afwezigheid niet gerechtvaardigd is.»*

In het voorontwerp werd met die opmerking evenwel geen rekening gehouden. In de commentaar wordt louter aangegeven dat de sanctie in zeer uitzonderlijke gevallen niet zou kunnen worden toegepast, meer bepaald in geval van overmacht, onoverwinnelijke dwaling of toeval.

Om die reden wordt voorgesteld te preciseren dat het verzoek wordt verworpen wanneer de Raad oordeelt dat de afwezigheid niet gerechtvaardigd is.

Nr. 18 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 161

In het ontworpen artikel 39/65, derde en vierde lid, de woorden «in de gevallen,» weglaten.

VERANTWOORDING

Het derde lid van de ontworpen bepaling stelt dat de beslissingen van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen *«toegankelijk [zijn] voor het publiek in de gevallen, in de vorm en onder de voorwaarden vastgesteld bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.»*

In de commentaar wordt verwezen naar het streven om de vreemdelingen te beschermen: *«De Regering wenst evenwel niet te opteren voor een onvoorwaardelijke toegankelijkheid voor het publiek van de uitspraken van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen»*. Tevens *«wordt het wenselijk geacht dit toegangsrecht – dat ter griffie wordt uitgeoefend – te beperken.»* Die handelwijze, die thans reeds door de Raad van State wordt gevolgd, leidt ertoe dat alle arresten van het algemeen administratief contentieux op de internetsite van de Raad van State worden bekendgemaakt, maar dat op de site slechts een gering aantal arresten inzake het vreemdelingencontentieux terug te vinden is. Dat doet een ernstig probleem rijzen betreffende de gelijkheid van middelen, en verstoort grondig het evenwicht tussen de advocaten van de Dienst Vreemdelingenzaken of de leden van het CGVS, die bekend zijn met alle arresten (ook de meest recente), en de advocaten van de eisers, voor wie die essentiële documentatie ontoegankelijk is.

In de praktijk zouden de problemen met betrekking tot de veiligheid van de eisers makkelijk kunnen worden omzeild door een lid van de griffie te verzoeken hun namen, en eventueel de weinige feitelijke overwegingen, die in bepaalde arresten de identificatie van de betrokkene al te makkelijk zouden maken, te schrappen.

N° 19 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 184

Apporter les modifications suivantes au § 4, alinéa 2:

1° à la deuxième phrase, remplacer les mots «vingt-quatre heures» par les mots «*vingt jours*» ;

2° à la dernière phrase, supprimer les mots «Si le Conseil ne s'est pas prononcé dans le délai précité de 72 heures ou» ;

3° compléter cet alinéa par les mots suivants:

« *Si le Conseil ne s'est pas prononcé dans le délai précité de 72 heures, il dispose d'un nouveau délai de 2 jours pour se prononcer.* ».

JUSTIFICATION

Le délai de 24 heures exigé pour introduire une demande de suspension en extrême urgence est manifestement insuffisant. De même, le fait de permettre que soit levée la suspension de l'exécution de la mesure d'éloignement en fonction du comportement d'un tiers (le CCE en l'espèce) est tout à fait arbitraire et inacceptable.

On constate aussi que le projet donne à l'Office des étrangers un blanc-seing pour exécuter une mesure d'éloignement forcé ou de refoulement forcé, 24 heures seulement après l'avoir signifiée à son destinataire (et à lui seul, l'avant-projet ne dit mot de son avocat, par exemple). Un tel délai est largement insuffisant pour permettre à la personne concernée d'introduire une demande de suspension en extrême urgence ou de mesures provisoires, surtout tenant compte des exigences formelles qui pèsent sur une telle demande (établissement d'un risque de préjudice grave difficilement réparable, exposé des moyens, etc.) et de la situation de la personne à ce moment (dans les «couloirs» de l'expulsion). De même, l'étranger qui a miraculeusement réussi à faire toute diligence, n'est pas à l'abri d'une impossibilité dans le chef du CCE de rendre, dans le très bref délai imparti (72 heures) un arrêt sur la suspension.

La section de législation du Conseil d'État a formulé des réserves quant à ces dispositions qui figuraient déjà dans l'avant-projet: «*La question se pose tout d'abord de savoir si le délai de non-exécution de vingt quatre heures qui est octroyé à l'étranger expulsé, lequel est par ailleurs peut-être maintenu dans un lieu déterminé, n'est pas «déraisonnablement» court, vu le fait que l'étranger expulsé doit préparer et déposer une requête dans ce délai, le cas échéant avec l'aide*

Nr. 19 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 184

In § 4, tweede lid, de volgende wijzigingen aanbrengen:

1) in de tweede zin de woorden «vierentwintig uren» vervangen door de woorden «*vijf dagen*»;

2) in de laatste zin de woorden «Indien de Raad zich evenwel niet heeft uitgesproken binnen de voormelde 72 uur of» **weglaten**;

3) dat lid aanvullen als volgt:

«*Indien de Raad zich niet heeft uitgesproken binnen de voormelde 72 uur, beschikt hij over een nieuwe termijn van 2 dagen om zich uit te spreken.*».

VERANTWOORDING

De vereiste termijn van 24 uur om een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen, is overduidelijk te krap. Ook het feit dat wordt toegestaan om naar gelang van het gedrag van een derde (*in casu* de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen) de schorsing van de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel op te heffen, is volstrekt willekeurig en onaanvaardbaar.

Voorts verleent het wetsontwerp aan de Dienst Vreemdelingenzaken kennelijk *carte blanche* om reeds 24 uur na kennisgeving aan de geadresseerde (en aan hem alléén; over de advocaat bijvoorbeeld wordt in het voorontwerp niet gerept) een gedwongen verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel ten uitvoer te leggen. Een dergelijke termijn is veel te kort om de betrokkene de gelegenheid te bieden een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid of een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen in te dienen, zulks vooral gelet op van de vormvereisten waaraan een dergelijke vordering moet voldoen (vaststelling van een ernstig nadeel dat kan worden berokkend, uiteenzetting van de middelen enzovoort), alsmede op de situatie van de betrokkene op dat ogenblik (op het punt het land te worden uitgezet). Doch ook een vreemdeling die op wonderbaarlijke wijze tijdig alle nodige stappen heeft kunnen ondernemen, loopt nog het risico dat de Raad binnen de erg krappe toebemeten termijn geen schorsingsarrest kan uitspreken.

De Afdeling Wetgeving van de Raad van State heeft voorbehoud gemaakt bij die bepalingen, welke reeds in het voorontwerp waren opgenomen: «*Eerst rijst de vraag of de termijn van vierentwintig uren van niet-uitvoering, voor de uitgewezen vreemdeling, die mogelijk vastgehouden is op een welbepaalde plaats, niet «onredelijk» kort is, gelet op het gegeven dat de uitgewezen vreemdeling binnen deze termijn en desgevallend met de hulp van zijn raadsman een verzoek-*

de son conseil. En effet, il ressort de l'arrêt Conka que ce délai doit être «raisonnable» et il est douteux qu'un délai de vingt-quatre heures soit tenu pour tel par la Cour européenne des droits de l'homme.

Ensuite, il est ajouté à cette prescription que si le Conseil ne s'est pas prononcé dans les septante-deux heures suivant la réception de la requête, l'exécution forcée de la mesure est à nouveau possible (article 39/82, § 4, alinéa 2, in fine, en projet et article 39/85, alinéa 3, in fine, en projet, de la loi du 15 décembre 1980 - articles 176 et 180 de l'avant-projet de loi). Cette réglementation n'est pas conforme aux principes que la Cour européenne a mis en avant dans l'arrêt Conka. En effet, elle ne garantit pas qu'un examen effectif de la mesure a eu lieu, en vue d'une protection effective des droits fondamentaux qui, par hypothèse, sont en jeu. Il relève de la responsabilité de l'État membre d'organiser les juridictions de manière à ce qu'elles soient à même de satisfaire aux obligations découlant de la Convention.

En conclusion, il convient, dès lors, de modifier l'avant-projet de loi et de le compléter sur ces points».

Les amendements proposés ont pour objet de suivre l'avis du Conseil d'État et de conformer la procédure aux obligations de la Belgique au regard de l'article 13 de la Convention européenne des droits de l'homme.

N° 20 DE MME NAGY ET M. DRÈZE

Art. 79

Supprimer le §1er, alinéa 3, de l'article 39/2 proposé.

JUSTIFICATION

L'article 39/2, §1er, alinéa 3, en projet a pour objet de ne permettre, pour un demandeur d'asile issu d'un des États membres de l'U.E., qu'un recours en annulation non suspensif et non un recours subjectif de plein contentieux suspensif de la décision de refus d'octroi de l'asile.

Le projet prévoit une procédure d'asile discriminatoire pour les demandeurs émanant d'un pays de l'U.E. en ce qu'il omet de rendre le recours devant le CCE contre une décision du CGRA suspensif pour ces demandeurs d'asile.

Malgré l'avis du Conseil d'État qui précise que l'exposé des motifs n'explique pas clairement pourquoi seul un recours en annulation peut être introduit contre les décisions du Com-

schrift dient voor te bereiden en neer te leggen. Uit het Conka-arrest volgt immers dat deze termijn «redelijk» moet zijn en het valt te betwijfelen dat een termijn van vierentwintig uren als een «redelijke» termijn zou worden beschouwd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Ten tweede wordt daarnaast aan deze regeling toegevoegd dat wanneer de Raad niet binnen tweeënzeventig uren na ontvangst van het verzoekschrift uitspraak doet, de dwanguitvoering van de maatregel opnieuw mogelijk wordt (ontworpen artikel 39/82, § 4, tweede lid, in fine, en artikel 39/85, derde lid, in fine, van de wet van 15 december 1980 – artikelen 176 en 180 van het voorontwerp van wet). Die regeling is niet in overeenstemming met de beginselen die het Europees Hof in het arrest-Conka naar voren heeft gebracht. Ze garandeert al immers niet dat een effectief onderzoek van de maatregel heeft plaatsgevonden, met het oog op een effectieve bescherming van de per hypothese in het geding zijnde grondrechten. Het is de verantwoordelijkheid van de lidstaat om de rechterlijke organen zo te organiseren dat ze in staat zijn om aan de verdragsverplichtingen te voldoen.

De conclusie is dan ook dat het voorontwerp van wet dient gewijzigd en aangevuld te worden wat deze punten betreft.».

De voorgestelde amendementen strekken ertoe het advies van de Raad van State op te volgen en de procedure af te stemmen op de verplichtingen van België gelet op artikel 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Nr. 20 VAN MEVROUW NAGY EN DE HEER DRÈZE

Art. 79

In het ontworpen artikel 39/2, § 1, derde lid, weglaten.

VERANTWOORDING

Het ontworpen artikel 39/2, § 1, derde lid, heeft tot doel ervoor te zorgen dat voor een uit een EU-lidstaat afkomstige asielzoeker alleen een niet-schorsend annulatieberoep, en geen subjectief beroep met volle rechtsmacht openstaat tegen de beslissing om de asielaanvraag te weigeren in te willigen.

Het wetsontwerp voorziet in een discriminerende asielprocedure voor uit een EU-land afkomstige aanvragers, aangezien het verzuimt die asielzoekers de gelegenheid te bieden om voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een schorsend beroep in te stellen tegen een beslissing van het CGVS.

Ondanks het advies van de Raad van State, waarin wordt gepreciseerd dat «in de memorie van toelichting geen uitleg wordt verstrekt waarom tegen de beslissingen van de Com-

missaire général visées à l'article 57/6, alinéa 1er, 2°, en projet, de la loi du 15 décembre 1980, la justification donnée dans le commentaire de l'article est insuffisante. Il est pour cela proposé de donner aux ressortissants européens un recours de pleins contentieux devant le CEE.

N° 21 DE MME NAGY ET M. DRÈZE

Art. 118

Supprimer le § 4 de l'article 39/29 proposé.

JUSTIFICATION

Selon l'article 39/30, § 4, alinéas 1er et 3, en projet, après deux évaluations «insuffisant» successives, le chef de corps du CCE (Conseil du contentieux des étrangers) fait une proposition de licenciement à l'autorité qui a le pouvoir de nomination et celle-ci prononce le licenciement pour inaptitude professionnelle.

La règle en projet à l'article 39/30, § 4, alinéas 1er et 3, n'est pas compatible avec le principe de l'indépendance du juge. Ce principe, inscrit à l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, requiert que les membres d'une juridiction soient inamovibles pendant l'exercice de leurs fonctions.

La Constitution garantit également l'indépendance du juge, entre autres aux articles 152, 154 et 155, selon lesquels les juges sont nommés à vie, sont inamovibles et ne peuvent être déplacés sans leur consentement, bénéficient d'un traitement fixé par le pouvoir législatif et ne peuvent combiner leur fonction avec des fonctions rétribuées par le gouvernement. En ce qui concerne la Cour d'arbitrage et le Conseil d'État, l'indépendance des juges et des conseillers d'État est garantie par des dispositions légales s'inspirant étroitement des dispositions constitutionnelles qui règlent le statut des membres du pouvoir judiciaire ordinaire. Les juges de la Cour d'arbitrage et les conseillers d'État sont, eux aussi, tous nommés à vie et peuvent uniquement être révoqués ou suspendus de leurs fonctions par une décision judiciaire. La règle inscrite à l'article 39/30, § 4, alinéas 1er et 3, en projet, s'écarte d'un principe consacré jusqu'à ce jour par le droit constitutionnel belge et, en ce qui concerne les juges des cours et tribunaux, d'un principe inscrit dans la Constitution, selon lequel l'inamovibilité du juge constitue une garantie pour l'indépendance du «pouvoir judiciaire» par rapport au pouvoir exécutif.

Enfin, le Conseil d'État se doit également de constater que, «par l'article 39/30, § 4, alinéas 1er et 3, en projet, les auteurs de l'avant-projet de loi établissent, à tort, un lien direct entre

missaris-generaal bedoeld in het ontworpen artikel 57/6, eerste lid, 2°, van de wet van 15 december 1980 enkel een annulatieberoep kan worden ingesteld», schiet de in de commentaar op dat artikel verschaftte verantwoording tekort. Daarom wordt voorgesteld aan EU-onderdanen de mogelijkheid te bieden een beroep met volle rechtsmacht voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in te stellen.

Nr. 21 VAN MEVROUW NAGY EN DE HEER DRÈZE

Art. 118

Paragraaf 4 van het ontworpen artikel 39/29 weglaten.

VERANTWOORDING

Volgens het ontworpen artikel 39/30, § 4, eerste en derde lid, richt de korpschef van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen na twee opeenvolgende «onvoldoende» evaluaties een voorstel tot ontslag aan de voor benoemingen bevoegde instantie en spreekt deze het ontslag wegens beroepsongeschiktheid uit.

De ontworpen regel in artikel 39/30, § 4, eerste en derde lid, is niet verenigbaar met het beginsel van de onpartijdigheid van de rechter. Dat beginsel, dat is opgenomen in artikel 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, vereist dat de leden van een rechtscollege onafzetbaar zijn tijdens de uitoefening van hun functies.

Ook de Grondwet waarborgt de onafhankelijkheid van de rechter, onder andere in de artikelen 152, 154 en 155; daarin staat dat de rechters voor het leven worden benoemd, niet uit hun ambt kunnen worden onttrokken en zonder hun toestemming niet kunnen worden overgeplaatst, een door de wetgevende macht vastgestelde wedde ontvangen en hun functie niet met door de regering bezoldigde functies mogen combineren. Voor het Arbitragehof en de Raad van State is de onafhankelijkheid van de rechters en de raadsheren gewaarborgd door wetsbepalingen die nauw aansluiten bij die van de Grondwet en die de rechtspositie van de leden van de gewone rechterlijke macht regelen. De rechters in het Arbitragehof en de raadsheren zijn ook allen voor het leven benoemd en kunnen alleen door een rechterlijke beslissing worden afgezet of geschorst. De regel in het ontworpen artikel 39/30, § 4, eerste en derde lid, wijkt af van een principe dat tot op heden is bekrachtigd door het Belgisch grondwettelijk recht en, wat de hoven en rechtbanken betreft, van een principe in de Grondwet, luidens hetwelk de onafzetbaarheid van de rechter een waarborg is voor de onafhankelijkheid van de «rechterlijke macht» ten opzichte van de uitvoerende macht.

Tot slot moet de Raad van State eveneens vaststellen dat «met het ontworpen artikel 39/30, § 4, eerste en derde lid, de stellers van het voorontwerp van wet ten onrechte een recht-

l'évaluation et le régime disciplinaire. Ils perdent ainsi de vue que le régime disciplinaire, d'une part, et l'évaluation, d'autre part, sont deux choses distinctes.

L'évaluation des magistrats doit avoir pour objectif de mettre en oeuvre un contrôle de qualité interne et périodique en vue d'améliorer le fonctionnement de la juridiction. En revanche, le régime disciplinaire des magistrats vise à sanctionner ceux qui négligent leur devoir professionnel ou qui, par leur comportement, portent atteinte à la dignité de leur fonction».

Il est donc proposé de supprimer ce nouvel article 39/29.

N° 22 MME NAGY ET M. DRÈZE

Art. 156

Compléter l'article 39/60 proposé par les mots suivants: «*ou dans le mémoire en réplique du requérant*».

JUSTIFICATION

La disposition en projet prévoit, après avoir rappelé le caractère écrit de la procédure, qu'à l'audience, «*il ne peut être invoqué d'autres moyens que ceux exposés dans la requête ou dans la note*».

Aucune précision, ni dans l'article en projet, ni dans son commentaire, n'apparaît quant à la nature de cette «note» mais il semble qu'il s'agit de l'écrit de procédure à déposer par la partie adverse (administration responsable de la décision attaquée devant le CCE). Cette interprétation semble confirmée par la lecture des articles 169 et suivants concernant la procédure devant le CCE en matière d'asile ainsi que par la lecture des articles 178 à 182, qui concernent le recours en annulation et n'évoquent pas d'autre acte de procédure que la requête introductive d'instance, à disposition du requérant. Si cette interprétation est correcte, il en résulte que le justiciable ne dispose plus que d'un seul écrit de procédure, soit la requête introductive d'instance. Or, à l'heure actuelle devant le Conseil d'État, un requérant peut (et doit) légalement déposer une requête, puis un mémoire en réplique après avoir pris connaissance du dossier administratif, puis encore un dernier mémoire après dépôt du rapport de l'auditeur.

Afin de remédier à cela, il est proposé dans l'amendement de pouvoir invoquer des moyens issus du mémoire en réplique du requérant.

streeks verband leggen tussen de evaluatie en het tuchtrecht. Daarbij verliezen de stellers van het voorontwerp van wet uit het oog dat het tuchtrecht, enerzijds, en de evaluatie, anderzijds, twee los naast elkaar staande zaken zijn.

De evaluatie van magistraten moet ertoe strekken een interne, periodieke kwaliteitscontrole door te voeren om de interne werking van het rechtscollege te verbeteren. Het tuchtrecht van magistraten daarentegen strekt ertoe diegenen die hun ambtsplichten verzuimen of door hun gedrag afbreuk doen aan de waardigheid van hun ambt, te straffen.».

Daarom wordt voorgesteld § 4 van dat nieuwe artikel 39/29 weg te laten.

Nr. 22 VAN MEVROUW NAGY EN DE HEER DRÈZE

Art. 156

In het ontworpen artikel 39/60, tussen de woorden «in de nota» en de woorden «uiteengezet zijn», de woorden «of in de repliekmemorie van de eiser» invoegen.

VERANTWOORDING

Na een herinnering aan de schriftelijke aard van de procedure wordt in de ontworpen bepaling gesteld dat ter terechtzitting «Geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift of in de nota uiteengezet zijn».

Noch in het ontworpen artikel, noch in de bespreking ervan, komt enige precisering voor in verband met de aard van die «nota», maar het blijkt te gaan om het procedurestuk dat wordt ingediend door de verwerende partij (dienst die verantwoordelijk is voor de bestreden beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV)). Die interpretatie blijkt te worden bevestigd door de lezing van de artikelen 169 e.v. in verband met de procedure voor de RVV inzake asiel, alsook door de lezing van de artikelen 178 tot 182, die gaan over het beroep tot vernietiging en geen ander procedurestuk vermelden dan het inleidend verzoekschrift, dat ter beschikking ligt van de eiser. Als deze interpretatie klopt, vloeit eruit voort dat de rechtzoekende maar over één procedurestuk meer beschikt, namelijk het inleidend verzoekschrift. Maar voor de Raad van State kan (en moet) een eiser thans wettelijk een verzoekschrift indienen, en vervolgens, nadat hij kennis heeft genomen van het administratief dossier, een repliekmemorie, en dan nog een laatste memorie na de indiening van het verslag van de auditeur.

Om dit te verhelpen wordt in het amendement voorgesteld middelen te kunnen aanvoeren uit de repliekmemorie van de eiser.

N° 23 MME NAGY ET M. DRÈZE

Art. 176

A l'article 39/77, § 1er, alinéa 3, *in fine*, supprimer les mots «même le dimanche ou un jour férié».

JUSTIFICATION

Le nouvel article 39/77, §1er, alinéa 3, que le projet de loi envisage d'introduire dans la loi du 15 décembre 1980 permettrait au magistrat du Conseil du Contentieux des Etrangers d'éventuellement fixer une audience, dans un centre fermé et selon la procédure accélérée, un dimanche ou un jour férié.

La validité de cette disposition, dont la rationalité n'est pas observable (si on la compare, avec le délai de trois jours ouvrables en amont institué par le § 1er, *in fine* du même article de l'avant-projet), doit être questionnée au regard de l'article 6 de la Convention européenne des droits de l'homme et du respect des principes en matière de droits de la défense, dans le chef du demandeur d'asile par rapport à la difficulté importante de disposer, dans ces circonstances, des services de son avocat et, s'agissant de ce dernier et des magistrats et greffiers concernés, au regard de l'article 8 de la Convention européenne des droits de l'homme et de l'article 22 de la Constitution, rien ne justifiant, en l'espèce, la précipitation qui obligerait de fixer une audience un dimanche ou un jour férié.

N° 24 MME NAGY ET M. DRÈZE

Art. 153

Remplacer, à l'alinéa premier de l'article 39/57 proposé, les mots «15 jours» par les mots «30 jours».

JUSTIFICATION

Cette disposition qui envisage d'introduire un article 39/57 dans la loi du 15 décembre 1980 fixe deux délais de recours différents devant le Conseil du Contentieux des Etrangers, soit 15 jours pour un demandeur d'asile contre une décision du CGRA et 30 jours dans les autres cas.

Cette différence de traitement ne semble pas compatible avec les articles 10 et 11 de la Constitution. Il y a également un problème de compatibilité avec la durée du premier délai de 15 jours avec l'article 6 de la Convention européenne des droits de l'homme et notamment le principe du droit d'accès à un tribunal.

Nr. 23 VAN MEVROUW NAGY EN DE HEER DRÈZE

Art. 176

In het ontworpen artikel 39/77, § 1, derde lid, *in fine*, de woorden «, zelfs op zon- en feestdagen» weglaten.

VERANTWOORDING

Het ontworpen artikel 39/77, § 1, derde lid, waarvan de opname in de wet van 15 december 1980 wordt beoogd, zou de magistratuur van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in staat stellen eventueel een zitting te houden die zou plaatsvinden in een gesloten centrum en volgens de versnelde procedure - dat alles zelfs op zon- of feestdagen.

Rationeel valt die bepaling niet te verantwoorden, zeker niet als men ze vergelijkt met de termijn van drie werkdagen als bedoeld in § 1, eerste lid, *in fine*, van hetzelfde ontworpen artikel. Bovendien rijst de vraag of die bepaling wel geldig is in het licht van artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens. Worden hier de beginselen geëerbiedigd inzake het recht van verdediging van de asielzoekers, gelet op het feit dat zij het in hun omstandigheden moeilijk hebben aan een advocaat te geraken? En dreigt er, wat de advocaten alsook de betrokken magistraten en rechters betreft, geen schending van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de mens en van artikel 22 van de Belgische Grondwet? In casu verantwoordt immers niets dat dermate haast wordt gemaakt, door zelfs een zitting te plannen op een zon- of een feestdag.

Nr. 24 VAN MEVROUW NAGY EN DE HEER DRÈZE

Art. 153

In het ontworpen artikel 39/57, eerste lid, de woorden «vijftien dagen» vervangen door de woorden «dertig dagen».

VERANTWOORDING

Deze bepaling, waarmee de opname van een artikel 39/57 in de wet van 15 december 1980 wordt beoogd, bevat twee verschillende beroepstermijnen voor de Raad voor vreemdelingenbetwistingen: een termijn van 15 dagen voor een asielzoeker die beroep instelt tegen een beslissing van het CGVS, en een termijn van 30 dagen in de andere gevallen.

Dat verschil in behandeling lijkt niet verenigbaar met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. Voorts is de duur van de eerste termijn (vijftien dagen) onverenigbaar met artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en, inzonderheid, met het beginsel van het recht op toegang tot een rechtspleging.

Le formalisme exigé dans l'acte introductif d'instance devant le Conseil du Contentieux des étrangers est aussi important dans les deux types de recours, que la procédure est essentiellement écrite et que l'essentiel du fondement du recours risque de s'apprécier par rapport à la requête introductive d'instance. Dans ce sens, un délai de 15 jours paraît manifestement insuffisant. A titre de comparaison, on rappellera qu'aujourd'hui, tout requérant devant le Conseil d'État, demandeur d'asile ou non, et dans le premier cas, contestant soit une décision dite « *d'irrecevabilité* » du CGRA, soit un arrêt de rejet au fond de la CPRR (cassation administrative), dispose d'un délai de 30 jours pour introduire son recours. Le recul qui serait la conséquence de la disposition en projet est substantiel.

Marie NAGY (ECOLO)
Benoît DREZE (cdH)

N° 25 DE MMES LANJRI ET SCHRYVERS ET
M. CLAES
(Sous-amendement à l'amendement n° 7)

Article 174

Dans le texte proposé, supprimer les mots « , en ce compris leurs déclarations à l'audience ».

JUSTIFICATION

Conformément au nouvel article 39/60 de la loi sur les étrangers, la procédure est écrite. En y prévoyant une exception pour les nouveaux faits, qui ne découlent même pas de la requête ou de la demande en intervention, l'on permet au requérant de formuler, oralement, à l'audience, toutes sortes d'affirmations qui ralentiront inutilement la procédure. Le maintien de la procédure écrite pour ces données et l'octroi d'un délai d'examen au conseil permettront d'empêcher d'éventuelles manœuvres dilatoires, sans que les droits de la défense s'en trouvent lésés.

De vormvereiste met betrekking tot de akte van rechtsingang voor de Raad voor vreemdelingenbetwistingen weegt voor de beide beroepsmogelijkheden zeer sterk door - zo sterk zelfs dat de procedure voornamelijk schriftelijk verloopt en dat de gegrondheid van het beroep hoofdzakelijk dreigt te worden getoetst aan de hand van die akte. In het licht daarvan staat het buiten kijf dat een termijn van slechts vijftien dagen te kort is. Ter vergelijking: momenteel beschikt een eiser voor de Raad van State - ongeacht of hij al dan niet asielzoeker is (en, zo hij het is, voor een betwisting van een onontvankelijkheidsbeslissing van het CGVS of voor een administratief cassatieberoep tegen een beslissing ten gronde van dat CGVS) - over een termijn van 30 dagen om zijn beroep in te stellen. De in het wetsontwerp opgenomen termijn van vijftien dagen vormt ten opzichte daarvan een wezenlijke stap achteruit.

Nr. 25 VAN DE DAMES LANJRI EN SCHRYVERS EN
DE HEER CLAES
(Subamendement op amendement nr. 7)

Art. 174

In de voorgestelde tekst, de woorden «met inbegrip van hun verklaringen ter terechtzitting» weglaten.

VERANTWOORDING

Overeenkomstig nieuw art. 39/60 Vreemdelingenwet is de procedure schriftelijk. Door hierop een uitzondering te maken voor nieuwe feiten, die zelfs niet hun oorsprong vinden in het verzoekschrift of het verzoekschrift tot tussenkomst, maakt men het mogelijk dat de verzoeker mondeling op de terechtzitting allerlei mondelinge beweringen doet die de rechtsgang onnodig zullen vertragen. Het behoud van de schriftelijke procedure voor deze gegevens en het toekennen van een termijn van onderzoek aan de raad zullen eventuele verdragingsmanoeuvres tegengaan, zonder dat hiermee de rechten van verdediging worden geschaad.

N. LANJRI (CD&V)
K. SCHRYVERS (CD&V)
D. CLAES (CD&V)

N° 26 DE MME NAGY ET DRÈZE

Art. 79

Apporter les modifications suivantes à l'article 39/2 proposé:

1°) au § 1er, points 1 et 2, insérer chaque fois les mots «et de l'Office des étrangers» après les mots «du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides»;

2°) Supprimer le paragraphe 2.

JUSTIFICATION

L'article 79 du projet fonde la compétence du Conseil du Contentieux des étrangers et fait une distinction entre la compétence de pleine juridiction en matière d'asile (§ 1er) et la simple compétence objective d'annulation dans les autres domaines (§ 2).

L'amendement vise à donner du CCE une compétence de pleine juridiction à L'amendement vise à donner au CCE une compétence de pleine juridiction à l'ensemble du contentieux général du droit des étrangers, c'est à dire à l'ensemble des décisions rendues par l'Office des étrangers.

En effet, l'intervention d'un juge indépendant, compétent pour effectuer en réexamen complet de la demande, quelle qu'elle soit, serait une garantie contre l'arbitraire, qui est précisément reproché à l'administration.

M. NAGY (Ecolo)

B. DRÈZE (cdH)

N° 27 DE MME MARIE NAGY

Art. 8

Apporter les modifications suivantes à l'article 20 proposé:

1°) au § 2, alinéa 3, insérer les mots «prima facie» entre les mots «ne soit pas» et «manifestement non fondé»;

2°) au § 3, alinéa 1er, remplacer les mots «se prononce, par voie d'ordonnance» par les mots «rend un avis»;

Nr. 26 VAN MEVROUW NAGY EN DE HEER DRÈZE

Art. 79

In het ontworpen artikel 39/2 de volgende wijzigingen aanbrengen:

1) in § 1, 1° en 2°, na de woorden «van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen» telkens de woorden «en van de Dienst Vreemdelingen-zaken» invoegen;

2) paragraaf 2 weglaten.

VERANTWOORDING

Artikel 79 van het wetsontwerp omschrijft de bevoegdheden van de Dienst voor vreemdelingenbetwistingen en maakt een onderscheid tussen de volle rechtsmacht inzake asiel (§ 1) en de gewone, objectieve vernietigingsbevoegdheid in de andere aangelegenheden (§ 2).

Dit amendement strekt ertoe de Dienst voor vreemdelingenbetwistingen volle rechtsmacht te verlenen met betrekking tot het algemene vreemdelingencontentieux, dat wil zeggen met betrekking tot alle beslissingen van de Dienst Vreemdelingen-zaken.

Momenteel wordt de administratie willekeur verweten. Alleen een onafhankelijk rechter, die bevoegd is om welke aanvraag ook volledig opnieuw te onderzoeken, biedt échte waarborgen tegen die willekeur.

Nr. 27 VAN MEVROUW NAGY

Art. 8

In het ontworpen artikel 20 de volgende wijzigingen aanbrengen:

1) in § 2, derde lid, tussen de woorden «voor zover het erin aangevoerde middel» en de woorden «niet kennelijk ongegrond is», de woorden «prima facie» invoegen;

2) in § 3, eerste lid, de woorden «doet bij beschikking binnen de acht dagen vanaf de ontvangst van het dossier van het rechtscollege, uitspraak over de toelaatbaarheid» vervangen door de woorden «brengt, binnen acht dagen na ontvangst van het dossier van het rechtscollege, een advies uit over de toelaatbaarheid».

3°) au § 3, alinéa 1er, insérer, après la première phrase, la phrase suivante:

«En cas d'avis négatif, le requérant peut solliciter dans les huit jours son audition».

JUSTIFICATION

Le paragraphe 2 du projet concerne le mécanisme de «filtrage» des recours en cassation administrative au Conseil d'État.

Deux griefs fondamentaux peuvent être adressés au texte en projet.

1. Les conditions de fond qui conduiront le Conseil d'État à admettre ou non un recours en cassation administrative sont trop strictes et risquent de réduire à une peau de chagrin les recours qui passeraient le cap de la procédure d'admissibilité ou de «filtrage». Particulièrement, la combinaison des conditions de «moyen... qui ne soit pas manifestement non fondé» et de «violation... effectivement de nature telle qu'elle peut conduire à la cassation de la décision querellée, risquent de constituer systématiquement des occasions de refus d'admissibilité.

2. La procédure d'admission organisée par le § 3 du futur article 20 apparaît comme tout à fait arbitraire et s'apparente à une véritable parodie de justice: décision prise par un conseiller unique et absence d'avis de l'auditorat, délai de décision très bref, absence de possibilité d'être entendu pour le requérant, obligation pour le Conseil d'État de ne motiver que succinctement le motif de refus d'admissibilité, absence de tout recours contre l'ordonnance de refus d'admissibilité.

Les conditions de fond qui conduiront le Conseil d'État à admettre ou non un recours en cassation administrative sont trop strictes, absence de tout recours contre l'ordonnance de refus d'admissibilité. La combinaison de ce double grief risque d'entraîner un refus d'admission de l'extrême majorité des recours en cassation administrative. Cela pose un problème majeur par rapport à un nombre important de demandeurs d'asile qui, dans la procédure actuelle bénéficient, après une décision favorable du CGRA (en recevabilité) et ensuite une décision de refus de la CPRR d'un recours sans filtre, au Conseil d'État en cassation administrative.

Pour ces demandeurs d'asile il y a un problème au regard de l'article 13 de la Convention européenne des droits de l'homme qui prévoit le droit à un recours effectif.

L'amendement vise à remédier à ces problèmes.

M. NAGY (Ecolo)

3) in § 3, eerste lid, na de eerste zin, de volgende zin invoegen:

«In geval van een negatief advies kan de eiser binnen acht dagen vragen te worden gehoord.».

VERANTWOORDING

Paragraaf 2 van het wetsontwerp behelst het «schiffingsmechanisme» voor de administratieve cassatieberoepen bij de Raad van State.

De ontworpen tekst roept twee fundamentele bezwaren op.

1. De grondvoorwaarden op basis waarvan de Raad van State een administratief cassatieberoep al dan niet ontvankelijk zal kunnen verklaren, zijn te strikt en dreigen het aantal beroepen dat door de toelaatbaarheidsprocedure geraakt, tot een minimum terug te leiden. Inzonderheid dreigen er systematische afwijzingsbeslissingen die zijn gestoeld op een combinatie van twee voorwaarden: enerzijds, de voorwaarde van het niet kennelijk ongegronde middel en, anderzijds, de voorwaarde van de schending die daadwerkelijk van die aard is dat ze tot cassatie van de bestreden beslissing kan leiden.

2. De in § 3 van het ontworpen artikel opgenomen toelatingsprocedure getuigt van volstrekte willekeur en heeft meer weg van een parodie op justitie: één enkele staatsraad neemt, zonder advies van het auditoraat, een beslissing; de beslissingstermijnen zijn zeer kort; de eiser kan niet worden gehoord; de Raad van State dient de motieven van zijn weigeringsbeslissing slechts bondig toe te lichten en het is onmogelijk beroep aan te tekenen tegen de weigeringsbeslissing.

De combinatie van de twee bovenvermelde aspecten dreigt in de overgrote meerderheid van de gevallen te leiden tot een beslissing waarbij het administratief cassatieberoep onontvankelijk wordt verklaard. Daardoor zullen heel wat asielzoekers in de problemen komen, met name zij van wie de aanvraag eerst door het CGVS ontvankelijk was verklaard maar vervolgens ten gronde afgewezen. Volgens de huidige procedure - zonder schiffingsmechanisme dus - kunnen zij alsnog een administratief cassatieberoep aantekenen bij de Raad van State.

De ontworpen procedure schept problemen in het licht van artikel 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, dat voorziet in een daadwerkelijk beroepsrecht.

N° 28 DE M. DRÈZE

Art. 25

Insérer un 1° bis, rédigé comme suit:

«1° bis. Dans le 2°, le mot «soixante-quatre» est remplacé par le mot «soixante-six».

Le 2° devient 3°.

JUSTIFICATION

La loi du 14 janvier 2003 modifiant l'article 69 des lois coordonnées sur le Conseil d'État a augmenté le nombre de conseillers d'état de 2 unités. Il ressort des développements de la proposition que cette augmentation de cadres pour les conseillers a été prévue pour permettre au premier président et au président du Conseil d'État de se consacrer pleinement à l'organisation du Conseil d'État. Le même loi n'a rien prévu de semblable pour l'auditorat du conseil d'État.

Une augmentation du nombre d'auditeurs à concurrence de 2 unités corrige la lacune de la loi dite du 14 janvier 2003. elle est d'autant plus indispensable aujourd'hui que le projet entend que les 4 chefs de corps se consacrent exclusivement à des tâches managériales.

Nr. 28 VAN DE HEER DRÈZE

Art. 25

Een 1° bis invoegen, luidend als volgt:

«1° bis. in het 2° wordt het woord «vierenzestig» vervangen door het woord «zesenzestig».

VERANTWOORDING

De wet van 14 januari 2003 tot wijziging van artikel 69 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State heeft het aantal staatsraden met twee uitgebreid. Uit de toelichting bij het wetsvoorstel dat aan die wet ten grondslag lag, blijkt dat die formatieuitbreiding van het aantal staatsraden was bedoeld om de eerste voorzitter en de voorzitter van de Raad van State de mogelijkheid te bieden zich voltijds aan de organisatie van de Raad van State te wijden. Die wet heeft voor het auditoraat van de Raad van State echter niet in een soortgelijke regeling voorzien.

Dit amendement strekt ertoe het aantal staatsraden met twee te verhogen, teneinde de leemte in de wet van 14 januari 2003 weg te werken. Die formatieuitbreiding is des te noodzakelijker daar het wetsontwerp in uitzicht stelt dat de 4 korpschefs uitsluitend managementstaken zullen verrichten.